Ключ

Олександр Чалий

Він пахне домом, хлібом і теплом,
Хоча давно дверей не відчиняє.
Маленький ключ, позначений добром,
Мені весь час безжально душу крає.

І вже давно він втратив свій замок,
Від дому там лишилися руїни,
А він тримає лагідний зв'язок,
Як теплу згадку нам про рідні стіни.

Допоки ключ лежить в моїх руках —
Мій дім живий, і буде доти жити,
Допоки я у зморених думках,
Тримаю образ, снами оповитий…

Мені до дому часто сниться шлях,
В чужім краю тривога не минає…
Найважча ноша в мене на руках,
Вага того, чого давно немає…